

geren deltidsarbejde – og opfylder pågældende de almindelige betingelser efter § 11 om bl.a. at have været ude for ændringer i sine forhold – kan kommunen give supplerende hjælp. Dette forudsætter, at ansøgeren søger om og er indstillet på at få fuldtidsarbejde.

Tilbudet om arbejde skal være åbent

Det betyder, at ansøgeren eller ægtefællen faktisk skal have mulighed for at tage imod arbejdet. Har der været mulighed for at tage imod arbejdet, men arbejdsgiveren har besat jobbet med en anden, er tilbudet ikke længere åbent. Kommunen kan i et sådant tilfælde ikke afslå at give hjælp, idet ansøgeren ikke har mulighed for at afhjælpe sit behov for hjælp ved at tage et arbejde. Men det følger af forslaget § 91, stk. 1, nr. 4, at kommunen kan beslutte, at hjælpen skal betales tilbage, hvis de deri nævnte betingelser er opfyldt.

Tilbudet om arbejde skal være rimeligt

Det er kommunen, som vurderer, om et tilbud er rimeligt. Denne vurdering sker med udgangspunkt i, hvad ansøgeren skønnes at kunne klare. En ansøger om hjælp kan således ikke uden konsekvenser for hjælpen afslå at tage imod et arbejde med begrundelser som fx, at lønnen er for lav i forhold til, hvad man tidligere tjente, at arbejdsgiveren ikke har indgået overenskomst, eller at jobbet, som den pågældende i øvrigt kan klare, ligger uden for ansøgerens arbejdsfelt i forhold til tidligere arbejde, uddannelse eller lignende. Kan ansøgeren magte arbejdet, skal den pågældende tage imod dette.

Konkrete forhold ved arbejdet eller hos ansøgeren kan bevirke, at arbejdet i forhold til ansøgeren ikke er rimeligt. Fx kan arbejdet forudsætte fysiske kræfter, som ansøgeren utvivlsomt ikke har.

For at et arbejde er rimeligt, skal det ligge i en rimelig afstand fra boligen, dvs. transporttiden skal være rimelig. Det er kommunen, som i det enkelte tilfælde skønner, hvad der er rimeligt. Arbejdsløshedskassernes praksis kan være vejledende, men kommunen skal foretage en individuel vurdering, hvor også ansøgerens forhold indgår.

Pligten til at arbejde omfatter begge ægtefæller

Det betyder bl.a., at ansøgerens ægtefælle også har pligt til udnytte sine muligheder for at arbejde.

Dette gælder også for et ægtepar, der har indrettet sig således, at kun den ene af ægtefællerne tjener penge på arbejdsmarkedet. Bliver denne ægtefælle arbejdsløs og skal have hjælp efter dette lovforslag, får også den anden ægtefælle, som ikke direkte har

været ude for ændringer i sine forhold, pligt til at arbejde. Udnytter den ægtefælle, som hidtil ikke har været på arbejdsmarkedet, ikke sine arbejdsmuligheder, får ægteparret en lavere hjælp, jf. bemærkningerne til stk. 5 nedenfor.

I stk. 2 fastsættes, at pligten til at arbejde også gælder et rimeligt tilbud om aktivering eller andre tilbud, som kan forbedre mulighederne for at få et arbejde (beskæftigelsesfremmende foranstaltninger).

Såvel ansøgeren som dennes ægtefælle har således pligt til at tage imod kommunens tilbud om aktivering. Det vil sige de tilbud, som er nævnt i § 16. Men også andre beskæftigelsesfremmende tilbud, skal man tage imod. Som et eksempel på dette kan nævnes tilbud om undervisning i dansk til en udlænding, som ikke kan (tilstrækkeligt) dansk. Det er altså ikke afgørende, om et tilbud indgår i de sædvanlige tilbud om aktivering, men om det konkret kan bidrage til at forbedre den aktuelle persons muligheder for at få arbejde. Afviser en ansøger – eller dennes ægtefælle – et sådant tilbud, kan kommunen ikke yde hjælp.

Der vil være tale om et rimeligt aktiveringstilbud, hvis sigtet med at deltage i den pågældende aktivitet er at forbedre deltagerens muligheder for at etablere eller genetablere kontakt til det ordinære arbejdsmarked eller at forbedre deltagerens muligheder for at begynde på en ordinær uddannelse. Hvis dette ikke umiddelbart skønnes muligt, kan der ved et rimeligt tilbud lægges vægt på andre målsætninger, fx hvordan modtageren ved andre former for aktivitet kan forbedre sin livssituation.

Ethvert aktiveringstilbud til en person, hvis overvejende problem er, at personen mangler et arbejde, vil derfor i almindelighed opfylde betingelsen om at være beskæftigelsesfremmende og dermed et rimeligt tilbud.

Et tilbud om aktivering vil ikke være rimeligt, hvis der er konkrete forhold hos personen, som kan bevirke, at tilbudet ikke er rimeligt. Særlige helbreds-mæssige forhold hos personen kan derfor medføre, at et tilbud ikke er rimeligt. Det forudsættes, at de almene etiske principper, der gælder generelt på arbejdsmarkedet, også finder anvendelse ved vurderingen af, om et tilbud om aktivering er rimeligt.

Et tilbud vil heller ikke være rimeligt, hvis tilbudet i sig selv måtte være formålsløst, eller hvis det kvalificerende element er ganske underordnet. Som eksempel kan nævnes, at en person gennem mange måneder bliver bedt om at luge samme afgrænsede blomsterbed, selv om der ikke er mere at luge. Et andet eksempel kunne være en situation, hvor en person får tilbudt jobtræning i 37 timer pr. uge. Konkret viser det sig imidlertid, at den pågældende ar-